

شاه آفر و شستشوی پای شاگردان



عیسی و شاگردانش برای برگزاری شام فصح جمع شده اند. این مراسم به یاد بود عبور از مصر بود. در حالی که شاگردان مسیح دچار بهت و حیرت شده بودند، عیسی کمرش را با حوله بسته و مشغول شستن پاهای آنان گردید آیا با این عمل پیشگویی نبی به وقوع نمی پیوندد که گفته است: او نیامده تا مخدوم باشد بلکه خداوند را خدمت کند و جان خود را در راه گناهان مردم بدهد.

در باب ۵۳، اشعیا نبی درباره این خدمت گذار خدا چنین می گوید:

او درد و رنج های ما را بر خود گرفت و همه دردهای ما را متحمل شد. او به خاطر جنایات ما مجروح گردید و به جهت خطاهای ما کوبیده شد، با مشقات او به صلح راه یافته و به وسیله زخمهای او شفا یافتیم.

محبت مسیح که در اعمال و خدمات او آشکار است، گویا وی را قانع نمی سازد بلکه حاضر می شود حتی جان خود را فدای دوستانش نماید. یهودا به اتفاق مخالفین عیسی بر علیه او توطئه نموده و سایه ای پر شادی این شام

زنده نگاه داشته ، این خاطره را ضمن ((پیام خداحافظی)) به ما ابلاغ کرده است : در آنجائی که از محبت سخن می گوید : محبت بین پدر و عیسی ، محبت بین پسر و مادر و بالاخره محبت هر کدام از ما نسبت به یکدیگر .



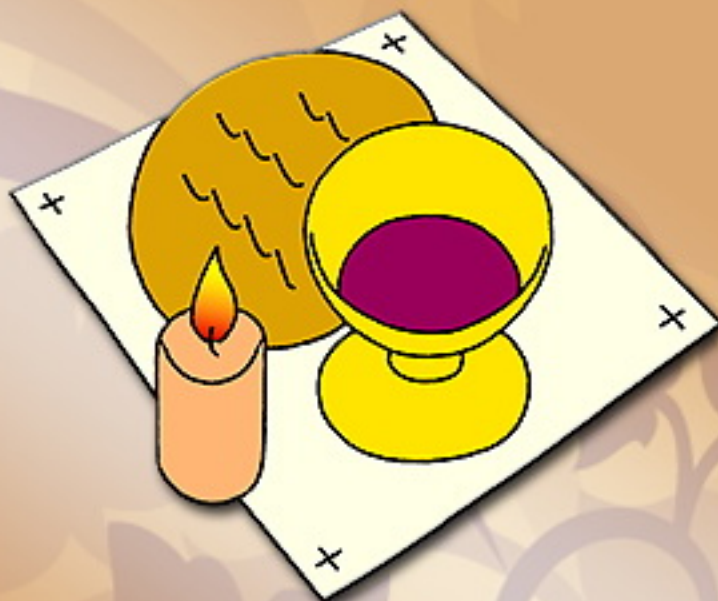
شام فصح یهودیان با موعظه و دعا و تبرک نان و شراب و آواز توام بود ، عیسی هنگام صرف این شام نان و شراب را برکت داد ، ولی با کلامی تازه ، در قدیمی ترین تعریفی که از آخرین شام بدست ما رسیده است .

در اول قرن‌تین چنین آمده است : ((این است بدن من که در راه شما تسلیم می شود این یادگار مرا انجام دهید))
 ((این پیاله پیمان جدیدی است در خون من ، هر دفعه که از این پیاله می آشامید ، این یادگار مرا انجام دهید))
 نانی که تقسیم و پاره می شود ، به منزله بدن اوست که مجروح شده و نشانه مرگ او است . شراب به تنهایی حاکی از یک مرگ خشونت بار می باشد . بنابراین نان و شراب حاکی از این هستند که عیسی به چه طریقی جان خواهد سپرد مرگ او یک قربانی است و نان و شراب آن را تشریح می کنند .

اتفاقاً در لحظه ای که عیسی پیاله را تبرک می دهد ، از پیمان جدید سخن می گوید . یعنی همان طوریکه پیمان قدیم به وسیله خون حیوانات تضمین شده بود (خروج ۲۴ : ۸) این پیمان جدید که قبلاً توسط انبیاء اعلام شده بود (ارمیا ، ۳۱ : ۳۱) به وسیله خون پسر تأئید شده است . قربانی مقدس جایگزین شام فصح بنی اسرائیل میشود و یاد آور قربانی عیسی می گردد .

نانی که پاره می شود و پیاله ای که ریخته می شود فقط سمبل و نشانه های ساده نیستند . بلکه این واقعیت بزرگی

است که بدین ترتیب عیسی خود را فدیہ ما نمود. بدن من خوراک حقیقی و خون من آشامیدنی است. کسی که بدن مرا می خورد و خون مرا می آشامد زندگی جاوید یافته، در من ساکن خواهد شد و من هم به او. (یوحنا ۶: ۵۴ و ۵۵)



برای درک بهتر متن رجوع کنید به:

((متی ۲۶: ۱۷-۳۶))

((لوقا ۲۲: ۱۹-۲۱))

((یوحنا باب ۱۳ تا آخر باب ۱۷))

((اول کورنتیان ۱: ۲۳-۲۶))